

ΠΕΤΡΟΥ Α΄

Κεφαλαίο 1

1 - 2

Πετρος αποστολος *ΙΗΥ ΧΡΥ* εκλεκτοις παρεπιδημοις διασπορας Ποντου, Γαλατιας, Καππαδοκιας, Ασιας και Βιθυνιας, κατα προγνωσιν *ΘΥ ΠΡΣ* εν αγιασμω *ΠΝΣ* εις υπακοην και ραντισμον αιματος *ΙΗΥ ΧΡΥ*, χαρις υμιν και ειρηνη πληθυνθειη.

3 - 12

Ευλογητος ο *ΘΣ* και *ΠΑΡ* του *ΚΥ* ημων *ΙΗΥ ΧΡΥ*, ο κατα το πολυ αυτου ελεος αναγεννησας εις ελπιδαν ζωσαν δι' αναστασεως *ΙΗΥ ΧΡΥ* εκ νεκρων, εις κληρονομιαν αφθαρτον και αμιαντον και αμαραντον, τητηρημενην εν ουρανοις εις ημας τους εν *ΔΥΜΙ* φρουρουμενους δια πιστεως εις σωτηριαν ετοιμην αποκαλυφθηναι εν καιρω εσχατω. Αγαλλιασαντες, ολιγον αρτι ει δεον εστιν λυπηθεντες εν πολλοις πειρασμοις, ινα το δοκιμον υμων της πιστεως πολυτιμοτερον χρυσιου του απολλυμενου και δια πυρος δοκιμαζομενου, ευρεθη εις επαινων και δοξαν και τιμην εν αποκαλυψει *ΙΗΥ ΧΡΥ*. ον ουκ ιδοντες αγαπατε, εις ον αρτι μη ορωντες πιστευοντες δε αγαλλιασθε χαρα ανεκκλαλητω και δεδοξασμενη κομιζομενοι το τελος της πιστεως υμων σωτηριαν ψυχων. περι ης σωτηριας εξεζητησαν και εξηραυνησαν προφηται οι περι της εις υμας χαριτος προφητευσαντες, εραυνωντες εις τινα η ποιον καιρον εδηλου το εν αυτοις *ΠΝΑ ΧΡΥ* προμαρτυρουμενον τα εις *ΧΡΝ* παθηματα και τας μετα ταυτα δοξας. οις απεκαλυφθη οτι ουχ εαυτοις υμιν δε διηκουνουν αυτα, α νυν ανηγγελη υμιν δια των ευαγγελισαμενων υμας *ΠΝΙ* αγιω αποσταλεντι απ' ουρανου, εις α επιθυμουσιν αγγελιο παραकुψαι.

13 - 23

Δι ο αναζωσαμενοι τας οσφυας της διανοιας υμων νηφοντες τελειως ελπισατε επι την φερομενην υμιν χαριν εν αποκαλυψει *ΙΗΥ ΧΡΥ*. ως τεκνα υπακοης μη συσηματιζομενοι ταις προτερον αγνοια υμων επιθυμιαις αλλα κατα τον καλεσαντα υμας αγιον και αυτοι αγιοι εν πασι αναστροφη γενηθητε, διοτι γεγραπται *αγιοι εσεσθε, διοτι εγω αγιος ειμι.* και ει *ΠΡΑ* καλειτε τον απροσωπολημπτως κρινοντα κατα το εκαστου εργον, εν φοβω ουν τον της παροικιας υμων χρονον αναστραφητε, ειδοτες οτι ου φθαρτοις, αργυριω η χρυσιω, ελυτρωθητε εκ της ματαιιας υμων αναστροφης πατροπαραδοτου αλλα τιμω αιματι ως αμνου αμωμου και ασπιλου *ΧΡΥ*, προεγνωσμενου μεν προ καταβολης κοσμου φανερωθεντος δε επ' εσχατων χρονων δι' υμας τους δι' αυτου πιστευοντας εις *ΘΝ* τον εγειραντα αυτον εκ νεκρων και δοξαν αυτω δοντα, ωστε την πιστιν υμων και την ελπιδα ειναι εις *ΘΝ*. Τας ψυχας υμων ηγνικότες εν τη υπακοη της αληθειας εις φιλαδελφιαν ανυποκριτον, εκ καθαρας καρδιας αλληλους αγαπησατε εκτενωσ ως αναγεγεννημενοι ουκ σπορας φθαρτης αλλα αφθαρτου δια λογου ζωντος *ΘΥ* και μενοντος. οτι

24

*πασα σαρξ ως χορτος
και πασα δοξα αυτης ως ανθος·
εξηρανθη ο χορτος και το ανθος εξεπεσεν·
το δε ρημα ΚΥ μενει εις τον αιωνα.*

25

τουτο δε εστιν το ρημα το ευαγγελισθεν εις υμας.

Κεφαλαίο 2

1 - 5

Αποθεμενοι ουν πασαν κακιαν και παν δολον και υποκρισεις και φθονους και πασας καταλαλιας, ως αρτιγεννητα βρεφη το λογικον αδολον γαλα επιποθησατε, ινα εν αυτω αυξηθητε εις σωτηριαν, ει *εγευσασθε οτι ΧΡΣ ο ΚΣ*. προς ον προσερχομενοι λιθον ζωντα υπο ανθρωπων μεν αποδεδοκιμασμενον παρα δε *ΘΩ* εκλεκτον εντιμον, και αυτοι ως λιθοι ζωντες οικοδομεισθε οικος *ΠΝΑ*τικος εις ιερατευμα αγιον ανενεγκαι *ΠΝΑ*τικας ευπροσδεκτους τω *ΘΩ* δια *ΙΗΥ ΧΡΥ*. διοτι περιεχει εν γραφη·

6

*ιδου τιθημι εν Σιων λιθον ακρογωνιαιον εκλεκτον εντιμον
και ο πιστεων επ' αυτω ου μη καταισχυνη.*

7 - 10

οι μεν ουν η τιμη τοις πιστευουσιν, απιστουσιν δε *λιθος ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες, ουτος εγενηθη εις κεφαλην γωνιας και λιθος προσκομματος και πετρα σκανδαλου*. οι προσκοπτουσιν τω λογω απειθουντες εις ο και ετεθησαν. υμεις δε γενοσ εκλεκτον, βασιλειον ιερατευμα, εθνος αγιον, λαοσ εις *περιποιησιν*, οπως *τας αρετας* εξαγγελιητε του εκ σκοτους υμας καλεσαντος εις το θαυμαστον φωσ· οι ποτε *ου λαοσ* νυν δε λαοσ *ΘΥ*, οι *ουκ ηλημενοι* νυν δε ελεηθεντες.

11 - 25 Αγαπητοι, παρακαλω ως παροικους και παρεπιδημους απεχεσθαι των σαρκικων επιθυμιων αιτινες στρατευονται κατα της ψυχης· την αναστροφην υμων εν τοις εθνεσιν εχοντες καλην, ινα εν ω καταλαλουσιν υμων ως κακοποιων εκ των καλων εργαων εποπτευοντες δοξασωσιν υμων τον **ΘΝ εν ημερα επισκοπης**. Υποταγητε παση ανθρωπινη κτισει δια τον **ΚΝ**, ειτε βασιλει ως υπερεχοντι, ειτε ηγεμοσιν ως δι' αυτου πεμπομενοις εις εκδικησιν κακοποιων επαινον δε αγαθοποιων· οτι ουτως εστιν το θελημα του **ΘΥ** αγαθοποιουντας φιμουν την των αφρονων ανθρωπων αγνωσιν, ως ελευθεροι και μη ως επικαλυμμα εχοντες της κακιας την ελευθεριαν αλλ' ως **ΘΥ** δουλοι. Παντας τιμησατε, την αδελφοτητα αγαπατε, τον δε **ΘΝ** φοβεισθε, τον βασιλεα τιματε. Οι οικεται υποτασσομενοι εν παντι φοβω τοις δεσποταις, ου μονον τοις αγαθοις και επιεικεσιν αλλα τοις σκολιοις. Τουτο γαρ χαρις ει δια συνειδησιν αγαθην **ΘΥ** υποφερει τις λυπας πασχων αδικως. Ποιον γαρ κλεος ει αμαρτανοντες κολαζομενοι υπομενειτε; Αλλ' ει αγαθοποιουντες και πασχοντες υπομενειτε, τουτο χαρις παρα **ΘΩ**. Εις τουτο γαρ και εκληθητε, οτι και **ΧΡΣ** επαθεν περι υμων υμιν απολιμπανων υπογραμμιον ινα επακολουθησητε τοις ιχνεσιν αυτου, **ος αμαρτιαν ουκ εποιησεν ουδε ευρεθη δολος εν τω στοματι αυτου**, ος λαιδορουμενος ουκ αντελοιδορει, πασχων ουκ ηπειλει, παρεδιδου τω κρινοντι δικαιως· ος τας αμαρτιας υμων αυτος ανηνεγκεν εν τω σωματι αυτου επι το ξυλον, ινα ταις αμαρτιας απογενομενοι τη δικαιοσυνη ζησωμεν, **ου τω μωλωπι ιαθητε ητε γαρ ως προβατα πλανωμενα**, αλλα επεστραφητε νυν επι τον ποιμενα και επισκοπον των ψυχων υμων.

Κεφαλαιο 3

1 - 7 Ομοιως αι γυναικες, υποτασσομεναι τοις ιδιοις ανδρασιν, ινα και ει τινες απειθουσιν τω λογω, δια της των γυναικων αναστροφης ανευ λογου κερδηθησονται, εποπτευσαντες την εν φοβω αγνην αναστροφην υμων. ων εστω ουχ ο εξωθεν εμπλοκης και περιθεσεως χρυσιων η ενδυσεως ιματιων κοσμος αλλ' ο κρυπτος της καρδιας ανθρωπος εν τω φθαρτω του πραεως και ησυχιου **ΠΝΣ**, ο εστιν ενωπιον του **ΘΥ** πολυτελες. ουτως γαρ ποτε και αι αγιαι γυναικες αι ελπίζουσαι εις **ΘΝ** εκοσμουν εαυτας υποτασσομεναι τοις ιδιοις ανδρασιν, ως Σαρρα υπηκουσεν τω Αβρααμ **ΚΝ** αυτον καλουσα, ης εγενηθητε τεκνα αγαθοποιουσαι και μη φοβουμεναι μηδεμιαν πτοησιν. Οι ανδρες ομοιως, συνοικουντες κατα γνωσιν ως ασθενεστερω σκευει τω γυναικειω, απονεμοντες τιμην ως και συγκληρονομοις χαριτος ζωης εωνιου εις το μη εγκοπτεσθαι τας προσευχας υμων.

8 - 9 Το δε τελος παντες ομοφρονες, συμπαθεις, φιλαδελφοι, ευσπλαγχοι, ταπεινοφρονες, μη αποδιδοντες κακον αντι κακου η λαιδοριαν αντι λαιδοριας, τουναντιον δε ευλογουντες οτι εις τουτο εκληθητε ινα ευλογιαν κληρονομησητε. γαρ

10 - 12 **ο θελων ζωην αγαπαν
και ιδειν ημερας αγαθας
παυσατω τη γλωσσαν απο κακου
και χειλη του μη λαλειν δολον,
εκκλινατω δε απο κακου και ποιησατω αγαθον,
ζητησατω ειρηνην και διωξατω αυτην·
οτι οφθαλμοι **ΚΥ** επι δικαιοσυς
και ωτα αυτου εις δεησιν αυτων,
προσωπον δε **ΚΥ** επι ποιουντας κακα**

13 - 22 Και τις ο κακωσων υμας εαν του αγαθου ζηλωται γενησθε; αλλ' ει και πασχοιτε δια δικαιοσυνην, μακαριοι. **τον δε φοβον αυτων μη φοβηθητε**, **ΚΝ** δε τον **ΧΡΝ** αγιασατε εν ταις καρδιας υμων, ετοιμοι αι προς απολογιαν παντι τω αιτουντι υμας λογον περι της εν υμιν ελπιδος, αλλα μετα πραυτητος και φοβου, συνειδησιν εχοντες αγαθην, ινα εν ω καταλαλεισθε αισχυνθωσιν οι επηρεαζοντες υμων την αγαθην εν **ΧΡΩ** αναστροφην. κρειττον γαρ αγαθοποιουντας, ει θελοι το θελημα του **ΘΥ**, πασχειν η κακοποιουντας. οτι ο **ΧΡΣ** απαξ περι αμαρτιων υπερ υμων απεθανεν, δικαιος υπερ αδικων, ινα υμας προσαγαγη τω **ΘΩ** θανατωθεις σαρκι ζωοποιηθεις δε εν **ΠΝΙ**. εν ω και τοις εν φυλακη **ΠΝΙ** πορευθεις εκηρυξεν, απειθησασιν ποτε οτε απεξεδεχετο η του **ΘΥ** μακροθυμια εν ημεραις Νωε κατασκευαζομενης κιβωτου εις ην ολιγοι, τουτ' εστιν ψυχαι, διεσωθησαν δι' υδατος. και υμας αντιτυπον νυν σωζει βαπτισμα, ου σαρκος αποθεσις ρυπου αλλα συνειδησεως αγαθης επερωτημα εις **ΘΝ**, δι' αναστασεως **ΙΗΥ ΧΡΥ**, ος εστιν εν δεξια του **ΘΥ** πορευθεις εις ουρανον υποταγεντων αυτω αγγελων και εξουσιων και δυναμεων.

Κεφαλαίο 4

1 - 6 *ΧΡΥ* ουν παθοντος σαρκι και υμεις την αυτην εννοιαν οπλισασθε, οτι ο παθων σαρκι πεπαυται αμαρτιας εις το μηκει ανθρωπων επιθυμιας αλλα θεληματι *ΘΥ* τον επιλοιπον εν σαρκι βιωσαι χρονον. αρκετος γαρ ο παρεληλυθως χρονος το βουλημα των εθνων κατειργασθαι πεπορευμενους εν ασελγεια, επιθυμιας, οينوφλυγιας, κωμοις, ποτοις και αθεμιτοις ειδωλολατριας. εν ω ξενιζονται μη συντρεχοντων υμων εις την αυτην της ασωτιας αναχυσιν βλασφημουντες, οι αποδωσουσιν τω ετοιμω κριναι ζωντας και νεκρους. εις τουτο γαρ και νεκροις ευηγγελισθη, ινα κριθωσι μεν κατα ανθρωπους σαρκι ζωσι δε κατα *ΘΝ ΠΝΙ*.

7 - 11 Παντων δε το τελος ηγγικεν. σωφρονησατε ουν και νησατε εις προσευχας· προ παντων την εις αυτους αγαπην εκτενη εχοντες, οτι **αγαπη καλυπει πληθος αμαρτιων**. φιλοξενοι εις αλληλους ανευ γογγυσμου, εκαστος καθως ελαβεν χαρισμα εις εαυτους αυτο διακονουντες ως καλοι οικονομοι ποικιλης χαριτος *ΘΥ*. ει τις λαλει, ως λογια *ΘΥ*· ει τις διακονει, ως εξ ισχυος ης χορηγει ο *ΘΣ*, ινα εν πασιν δοξαζηται ο *ΘΣ* δια *ΙΗΥ ΧΡΥ*, ω εστιν δοξα και κρατος εις τους αιωνας, αμην.

12 - 19 Αγαπητοι, μη ξενιζεσθε επι τη εν υμιν πυρωσει προς πειρασμον υμιν γινομενη ως ξενου υμιν συμβαινοντος, αλλα καθο κοινωνειτε τοις του *ΧΡΥ* παθημασιν χαιρετε, ινα και εν τη αποκαλυψει της δοξης αυτου χαρητε αγαλλιωμενοι. ει ονειδιζεσθε εν ονοματι *ΧΡΥ*, μακαριοι, οτι το της δοξης και το του *ΘΥ ΠΝΑ* εφ' υμας επαναπεπαιται. μη γαρ τις υμων πασχετω ως φονευς η κλεπτης η ως κακοποιος η ως αλλοτριος επεισκοπος· ει δε ως Χρηστιανος, μη αισχυνεσθω, δοξαζετω δε τον *ΘΝ* εν τω ονοματι τουτω. οτι ο καιρος του αρξασθαι το κριμα απο του οικου του *ΘΥ*· ει δε πρωτον αφ' ημων, τι το τελος των απειθουντων τω του *ΘΥ* ευαγγελιω; και **ει ο δικαιος μολις σωζεται, ο ασεβης και αμαρτωλος που φανεται**; ωστε και οι πασχοντες κατα το θελημα του *ΘΥ* πιστω κτιστη παρατιθεσθωσαν τας ψυχας αυτων εν αγαθοποιΐαις.

Κεφαλαίο 5

1 - 9 Πρεσβυτερουσ ουν εν υμιν παρακαλω ο συμπρεσβυτερος και μαρτυς των του *ΘΥ* παθηματων, ο και μελλουσης αποκαλυπτεσθαι της δοξης κοινωνος· ποιμανατε το εν υμιν ποιμνιον του *ΘΥ* επισκοπουντες μη αναγκαστως αλλα εκουσιως κατα *ΘΝ*, μηδε αισχροκερδως αλλα προθυμως, μηδ' ως κατακυριευοντες των κληρων αλλα τυποι γινομενοι του ποιμνιου· και φανερωθεντος του αρχιποιμενος κομεισθε τον αμαραντινον της δοξης στεφανον. Ομοιως, νεωτεροι, υποταγητε πρεσβυτεροις· παντες δε αλληλοις την ταπεινοφροσυνην εγκομβωσασθε, οτι ***ΘΣ υπερηφανοις αντιπασσεται, ταπεινοις δε διδωσιν χαριν***. Ταπεινωθητε ουν υπο την κραταιαν χειρα του *ΘΥ*, ινα υμας υψωση εν καιρω, πασαν την μεριμναν υμων αποριψαντες επ' αυτον, οτι αυτω μελει περι υμων. Νησατε, γρηγορησατε. οτι ο αντιδικος υμων ο διαβολος **ως λεων ωρρομενος** περιπατει ζητων τινα καταπειη· αντιστητε εδραιοι τη πιστει ειδοτες οτι τα αυτα των παθηματων τη εν τω κοσμω υμων αδελφοτητι επειτελειται. Ο δε *ΘΣ* πασης χαριτος, ο καλεσας υμας εις την αιωνιον αυτου δοξαν εν *ΧΡΩ ΙΗΥ*, ολιγον παθοντας αυτος καταρτισει, στηριξει, θεμελιωσει. αυτω κρατος εις τους αιωνας, αμην.

12 - 14 Δια Σιλουανου υμιν του πιστου αδελφου, ως λογιζομαι, δι βραχεων εγραψα παρακαλων και επιμαρτυρων ταυτην εινα αληθη χαριν *ΘΥ* εις ην στητε. Ασπαζεται υμας η εν Βαβυλωνι συνεκλεκτη και Μαρκος ο υιος μου. ασπασασθε αλληλους εν φιληματι αγαπης.

2 Peter: Textual Critical Edition

Basis of *The Way To Yahuweh* Translation